

[Iver Poulsen.]

udvalgsflertal en beklagelse, som står på side 7 i betænkningen fra det af indenrigsministeriet i 1962 nedsatte udvalg og lyder:

„Disse medlemmer ville i øvrigt beklage, om den meget store sagkundskab, der findes i veterinærdirektoratet, ikke — også i fremtiden — skulle medvirke ved løsningen af de mange vigtige og til dels meget vanskelige hygiejniske problemer, der er knyttet til detailhandelen med kød, hvad enten denne formidles gennem slagter- og viktualieforretninger eller gennem andre butikksformer.“

Den beklagelse, som det store udvalgsflertal her udtaler, er vi helt enige i, for under landbrugsministeriet er der gennem veterinærdirektoratet ved et energisk arbejde opbygget en såvel i udland som i indland højt anset veterinær sundhedskontrol, som selvfølgelig har rige og værdifulde erfaringer at bygge på, og når man nu med den foreliggende lovgivning er ved at betræde nye felter, må det forekomme helt urimeligt ikke at bygge på disse værdifulde erfaringer og udbygge det majsommeligt opbyggede kontrolapparat ved vedblivende at have tilsyn med kødhandelen, selv om den sker under nye former.

Man synes at være i færd med at kappe det sidste, men slet ikke mindst vigtige led af en kontrollkæde af fra den øvrige kæde, og det kan hverken fra et hygiejnisk eller fra et økonomisk synspunkt være hensigtsmæssigt. De eksisterende, praktiserede kontrolforanstaltninger bygger først og fremmest på dyrlægernes specielle uddannelse og er opbygget som en kæde, der begynder med det levende slagtedy, som skal undersøges umiddelbart før slagtingen, og ender, når kødet over slagterens disk går til kunden. Hvis man nu flytter tilsynet med detailhandelens kødsalg over fra landbrugsministeriet til indenrigsministeriet, vil det sige, at man skærer den eksisterende kontrollkædes sidste, men som sagt slet ikke uvigtige led bort, og at man skal i gang med at opbygge et helt nyt kontrolapparat lige fra bunden. Det vil blive både dyrt og besværligt, og der er jo her fra talerstolen i dag blevet udtalt ønske om, at man gør den kontrol, der bliver nødvendig, så billig som muligt. Jeg ved da godt, at det eksisterende veterinære kon-

trolapparat ikke kan klare opgaverne uden en vis udbygning; men dette kontrolapparat kan da, både hvad angår specielt uddannet, kvalificeret arbejdskraft, og hvad angår rige erfaringer danne et solidt grundlag til at bygge det nye op på, og det må som sagt både være det billigste og det sagligt bedst begrundede.

Da det fremgår af udvalgsbetænkningen, at udvalgets store flertal i virkeligheden deler disse betragtninger, og da jeg ved, at de også deles af betydende veterinære kredse, der har beskæftiget sig med disse spørgsmål, vil jeg tillade mig at opfordre den højtærede indenrigsminister og den højtærede landbrugsminister til at tage de her nævnte betragtninger med i de forhandlinger de to højtærede ministre imellem, som det indenrigsministerielle udvalg forudsætter i sine bemærkninger til lovudkastets § 11 angående butiktilsynet, før udvalget kan tage endelig stilling til spørgsmålet, som, så vidt jeg kan se, burde drøftes og afklares, inden de foreliggende lovforslag kommer til tredje behandling.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen):

Jeg vil gerne sige tak til samtlige ordførere, der har talt ved denne behandling, for de tilsagn, der er givet til lovforslagene, og tak fordi de gennemføres i den skikkelse, som det af mig nedsatte udvalg havde foreslået.

Jeg skal komme med et par enkelte kommentarer til nogle af de konkrete spørgsmål, der er fremhævet i dag. Det ærede medlem fru Lis Groes henviste til en skrivelse, der var kommet fra Industrirådet — jeg tror efter at udvalget har sluttet sit arbejde. I skrivelsen fra Industrirådet fremhæves det, at den 3-årige periode, i hvilken der ifølge bekendtgørelsens § 24 kan dispenseres; ikke er lang nok. Det vil jeg vel også nok erkende; men nu er det jo sådan, at loven skal revideres om 3 år, og så kan vi til den tid tage spørgsmålet op for at se, om det bliver nødvendigt at indføje en anden dispensationsbestemmelse.

De ærede medlemmer hr. Anker Lau og fru Ellen Strange Petersen understregede lovens karakter; det er jo rigtigt, at det er en bemyndigelseslov, og jeg kan kun sige det samme, som det ene af de ærede medlemmer sagde: det er et nyt lovgivningsråd, et nyt felt, vi bevæger os ind på, og